

בס"ד כח' ניסן ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 18:47
 צאת השבת - 19:38
 רבנו תם - 20:25
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1053
 @ **"שבת מברכין"** - ראש חודש "אייר" יחול בימים
שני ושלישי. יחדשהו הקב"ה עלינו, לטובה ולברכה,
 לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.
 @ לא אומרים **"צדקתך"**.

ביום רביעי (הוקדם)
 יום הזכרון לחללי מערכות
 ישראל ופעולות האיבה.
 ביום חמישי (הוקדם)
 יום העצמאות.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפס"ד"ן: "יוסף עוז"
 (שמאל ב'ו)

**השבת יג' לעומר,
 פרקי אבות - פרק א'**

פרשת שמות

בני אהרן הזוטרם
 חז"ל אומרים שצריך לעשות עצמו כשיריים, וזה שאמר
 הכתוב "הנותרים", דהיינו שעשו עצמם כשיריים,
 שפלים בעיני עצמם, ובגלל זה זכו לחיים. (אבני נזר)
סוגי העונות הטמאים
 נשר, פרס, עזניה, דאה והיא הראה האמורה בפי ראה,
 עורב, זרזיר (שהוא מין העורב), יענה, תחמס, שחף, נץ,
 שרקא והוא הנץ, כוס, שלך, ינשוף, תנשמת, קאת,
 רחמה, חסידה, האנפה, מין האנפה, דוכיפת, עטלף.
 (רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פ"א)

מעליי הפרשה:
 ← ביום השמיני אחרי שבעת ימי המילואים,
 בר"ח ניסן, הקריבו את הקרבנות.
 ← אהרון מברך את העם, ואש יצאה מלפני ה'
 ואכלה את הקרבנות.
 ← נדב ואביהוא, בני אהרון חטאו ומתו באש.
 ← הוראות לכהנים, איסור שתיית יין בקודש,
 ומתנות כהונה שיקבלו.
 ← דינים על טומאת בעלי חיים האסורים באכילה
 ובמגע, וסימני טהרה בחרקים.
"ויהי ביום השמיני"

שמונה שרצים האמורים בתורה:
 חולד, עכבר, צב, אנקה, כח, לטאה, חומט, תנשמת.
 השרצים מטמאים במגע ולא במשא, ושיעורן כעדשה,
 שכן החומט כשנולד הוא בגודל כעדשה.

ידוע המאמר חז"ל שאין **"ויהי"** אלא לשון **צער**,
 לכאורה איהו צער יש פה? אלא הנה ידוע שבשבוע יש
 שבעה ימים והנה לפני שבת חוזרים בתשובה כמו
 שכתוב בספרים **"שבת"** נוטריקון שבת בו תשוב אז
 מי שחוזר בתשובה אזי יום ראשון זה יום א' אבל מי
 שאינו חוזר בתשובה אזי יום ראשון הוא לא תחילת
 השבוע אלא המשך של שבוע שעבר ויום ראשון הוא בעצם
 יום השמיני ואזי אין לך צער גדול מזה. (אמרי חיים)
"ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח"

סימני בהמה טהורה:
 מפריס פרסה, ומעלה גרה. אומרים שמי שמכניס אורח
 צריך שיהיו לו שני סימנים טהורים: "מפריס פרסה"
 שיחתוך פרוסת לאורח שיהיה מוכן לו לאכול, ו"מעלה
 גרה" שיאכל גם הוא שלא יתבייש האורח לאכול לבדו.
סימני טהרה בהגבים:
 ארבע רגליים, ארבעה כנפיים, שתי כרעיים וכנפיו
 חופים את רובו, ושמו חגב.

"ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח"
 מבאר רש"י שהיה אהרן בוש וירא לגשת, לכך נבחרת.
 מכאן אנו למדים שמי שצריך לעשות מצוה צריך
 לקיים אותה מתוך בוש אלא לא שייסוג אחרנית
 אלא יתחזק ויתקרב לעשות את המצווה. (שפת אמת)
"יין ושכר אל תשתה"
 כהן ששתה יין ועשה את העבודה, עבודתו פסולה.
"תשת" ר"ת תפלת שכור תועבה. (בעל הטורים)
"מלבד עלית הבקור"

הבדלים בין המשכן ובית ראשון, לבית שני:
 5 דברים היו חסרים בבית-שני: ארון, צנצנת המן,
 מטה אהרן, שם המפורש של אורים ותומים, שמן
 המשחה, אש כמו בבית ראשון, שאש שירדה מן השמים
 במשכן ובבית ראשון היתה נראית כאריה, ובבית שני
 היתה נראית ככלב. (יומא כ"א.)

פנינת הניבים והפתגמים
**"לא לחיים הלך זרזיר אצל עורב אלא מפני שהוא
 מיניו"**
 יצורים (בעלי חיים ואנשים כאחד) שיש ביניהם קרבה
 ביולוגית או התנהגותית, נוטים לדבוק זה בזה.
 הביטוי משמש בהשאלה גם לציון נטייתו של פלוני
 להתחבר עם אנשים מסוגו. המשפט ידוע גם בצורתו
 הקצרה: "הלך הזרזיר אצל העורב". ביטוי דומה
 המשמש אף הוא בהשאלה לתיאור רעיון זה הוא:
 "מצא מין את מינו". בדרך כלל הביטויים האלה
 משמשים לתיאור קשרים לא רצויים.

מלבד ר"ת מלוה לעני בשעת דחק. שמי שמלוה לעני
 בשעת דחק בשעה שהמלוה דחוק וזקוק לכסף, כאילו
 בקשר קרבן. (אמרי צדיקים)
"וימותו שני בני אהרן..."
 פגם בכבוד אביו, לא יראה נחת מילדיו.
 על מה נענש אהרן במיתת בניו? אהרן קרא לבנו הבכור
 נדב ע"ש חותנו (עמינדב), ולבנו השני קרא אביהוא
 ע"ש אביו. בכך פגם אהרן בכבוד אביו, ולכן נענש שלא
 יראה נחת מילדיו
המשקין המכשירין לקבל טומאה: סימן י"ד שח"ט ד"ם,
 ר"ת יין, דם, שמן-זית חלב, סל, דבש-דבורים, מים.

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

קבלת שבת מוקדם עם הנהגת שיעון הקיץ

בימים אלה אנו חיים על פי הנהגת שיעון הקיץ. והנה, מלבד ההפרעה שיש בסדר תפילת שחרית של פועלים הנאלצים לצאת מוקדם לעבודתם, גורם הדבר לאי נוחות בסדר עריכת שולחן שבת מסעודה ראשונה, שכן מגיע הבעל לביתו אחרי תפילת ערבית בליל שבת בשעה מאוחרת, והילדים כבר עייפים ונרדמים מבלי להשתתף מסעודה כראוי, ולא שומעים דברי תורה על פרשת השבוע וזמירות שבת וכדו'. משום כך, יש הנוהגים לקבל שבת מוקדם כמו שנהגו בחוץ לארץ - מפלג המנחה, שהם כשעה ורבע לפני קבלת שבת, ואז מגיעים הביתה מוקדם ועורכים את שולחן השבת. ולכן בעניין ספירת העומר, שכן אין סופרים את העומר אלא בלילה, ואי אפשר לספור מבעוד יום (בברכה).

דיני ספירת העומר בליל שבת

עתה נבאר לבאר את הדין בעניין ספירת העומר, שכן זמנה משתחשך דוקא, ויש בעניין קבלת שבת מוקדם נפקא מינה למעשה בהלכות ספירת העומר. הנה ידוע, שאדם ששכח ולא ספר בלילה ביום שלאחריו, ומשיך מכאן ולהבא לספור בליל ברכה שכן אין בספירותיו "תמימות", ויבקש מחברו המברך לכוין להוציאו בברכתו. והנה, אם אדם שכח ולא ספר ספירת העומר בליל שישו (ביום חמישי בלילה) וגם לא ביום שישו שלאחריו - והוא רגיל להתפלל בערב שבת מפלג המנחה, כלומר מבעוד יום, ואחרי שקיבל את השבת ועדיין לא ספרו בציבור ספירת העומר שכן עדיין יום הוא, ואז הוא נזכר שלא ספר בליל האתמול ובכל היום עד שעה זו. השאלה האם הוא יכול לספור את הספירה של האתמול כדי להציל עצמו ולהמשיך מכאן ולהבא בברכה, או שמא כיון שקיבל את השבת והתפלל ערבית נחשב לו משעה זו ואילך כמו היום שלאחריו והפסיד את ספירת האתמול למרות שעדיין יום הוא. הנה לדעת הרב חיד"א בברכי יוסף בשם ה"רע אמת" ומביאו מרן בעל ה"בן איש חי" להלכה, שאם שכח בליל שישו והתפלל ערבית מבעוד יום ונזכר, יספור בעת ההיא למרות שקיבל את השבת, ובשאר הימים ימשיך למנות בברכה. והביאור הוא, שיש הבדל יסודי בין דיני שבת לדיני ספירת העומר. בדיני שבת יש דין תוספת שבת, וחובה או מדאורייתא, ואפילו אם חובה מדרבנן היינו שחכמים נתנו כח לכל אדם מישראל להקדים ולקבל את השבת לפני זמן כניסתה. מה שאין כן בדין ספירת העומר, כיון שהתורה קבעה שצריכים לספור "תמימות", ולא יכולים להחליף בין מספרי הימים, ואם ביום שישו זה, לדוגמא, היום הארבעה עשר בספירה, אז לא יכול להיות שהוא ייהפך ליום החמשה עשר כל עוד לא הושלם היום עם תומו, כי אחרת חסר ב"תמימות". וזה הדין הוא אפילו אם קיבל שבת בינתיים, כי הם שני דינים שונים זה מזה.

סיכום האפשרויות בשבתות של ימי העומר

אפשרות ראשונה : יכול להתפלל בפלג המנחה באופן שישיים את תפילתו ויגיע לביתו לפני חצי שעה שקודם הזמן, ואז יכול להתחיל לקדש ולאכול מייד בהיתר לכל הדעות, ואז בהגיע זמן ספירת העומר יספור לבתחילה מבלי להשתהות.

אפשרות שניה : שיכול להתפלל במניין שבסיומו יגיע לביתו בתוך חצי שעה שלפני זמן ספירת העומר, יקדש מייד, יאכל כזית אחד בלבד בתוך 4 דקות מברכת המוציא, ואם ירצה יכול לאכול עוד פחות משיעור כזית פת עם דגים וכדו' לאחר מכן, וימתין מלאכול עוד עד שיגיע זמן הספירה, ויספור בזמן ואז יכול להמשיך בסעודתו כדרכו.

אפשרות שלישית : מוסיף מרן בעל ה"בן איש חי" שיניח שומר להזכיר לו שלא לשכוח לספור את העומר.

פרקי אבות

הטעם שקורין פרקי אבות בימי הספירה, לפי שימים אלה ימים קדושים ונוראים, כיוון שהם ימי דין, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן נהגו לקרות פרקי אבות שיש בהם **דברי תוכחה** ו**מוסר**, שבהיות לב האדם שבור, הוא עשוי יותר לקלוט דברי תוכחה.

ועוד טעם, לפי שבימים אלה ימי האביב, עשוי היצר הרע להסית את האדם ולומר לו, למה לך לישיב על התורה ועל העבודה, מוטב שתצא לטייל בגנות ובפרדסים, והאדם עשוי לקבל את דברי היצר כיון שהימים ימי פריחה, שהאילנות מבלבלים ומתחילים להוציא פירות נאים, לכן קורים בפרקי אבות ובספר משלי לעורר לב האדם שלא יגרר אחרי עצת היצר הרע, וישתדל לרדוף אחר מצות ומעשים טובים כדי שיזכה בחיי העולם הבא ולא יכלה זמנו בהליכתו אחרי תענוגי העולם הזה.

ועוד טעם, לפי שבימי המועד לא יתכן שלא יימשך אחר עצת היצר הרע, בגלל רבוי האכילה והשתיה, כיון שבימי החגים יוצאים מסעודה אחת לשניה, ושובתים ממלאכה וטורח, שעל ידי דברי התוכחה והמוסר שיש בהם ישבר לבו של אדם. (ילקוט מעם לועז, אבות עמ' א-ב).

א מנהג ישראל לומר פרקי אבות בשבתות הקיץ. מנהג זה כבר הובא בטור (או"ח סי' רצ"ב) שכתב: ונוהגין באשכנז לומר פרקי אבות במנחה, וכן כתב רב עמרם, ובספרד אומרים אותם בשחרית, עכ"ל. ויש עוד הבדלים במנהג, שיש אומרים אותם רק מפסח עד שבועות, ויש שנהגו לומר אותם עד י"ז בתמוז, ויש קהילות עד ר"ח אלול, או עד ראש השנה. והמנהג היום אצל הספרדים לאמרם בבוקר אחר תפלת מוסף מפסח עד שבועות.

ב ולמנהג ספרד אומרים את כל המסכתא פעם אחת, אלא כיון שיש ששה שבועות מפסח עד שבועות, ומסכת אבות אינה כוללת אלא חמשה פרקים, התעוררה בעיה, מה ללמוד בשבוע האחרון שלפני שבועות? על כן לקחו פרק ממקום אחר וצרפו אותו לכאן כדי להשלים את השבוע הששי. פרק זה מדבר בעניני קנין התורה ומעלותיה ומלמד אותנו את דרכי קבלת התורה וכפי שהיא צריכה להלמד, ומתאים ללמודו בשבוע האחרון לפני שבועות. לפני פרק ששי זה מוסיפים הקדמה: "שנו חכמים בלשון המשנה", כדי להראות שאין פרק זה חלק מהמשניות של המסכת המקורית אלא תוספת מהברייתות החיצוניות.

ג ואילו שנהגו לאמר עד י"ז בתמוז גמרו את המסכתא שתי פעמים, והאומרים עד ר"ח אלול גמרו אותה שלש פעמים, ולמנהג אשכנז של היום שאומרים עד ראש השנה גומרים אותה ארבע פעמים. אלא אולי ולא נשאר ששה שבועות עד ר"ה, בשבוע או שבועיים האחרונים אומרים שני פרקים לשבוע כדי לגמור את המסכתא בפעם האחרונה עד ר"ה.

המזוזות

לאחרונה קראתי סיפור על יהודי שהחליט לקיים את הסגולה, לקנות מזוזות מהודרות עוד לפני שהוא קנה דירה ואכן הוא זכה לדירה כלבבו. הסיפור דיבר אלי מאד ונאנחתי לעצמי. כמו שהסנדלר הולך יחף, כך אני, סופר סת"ם, כותב מזוזות לאחרים כשעוד אין לי דירה משלי. משפחתי מלאה ברכת השם, בנים ובנות כן ירבו, ואף בכתר 'מחותן' התעטרתי לא מכבר, ואנחנו עדיין עוברים משכירות לשכירות ומייחלים לדירת קבע. לאור המעשה הנפלא על קונה המזוזות, החלטתי להקדיש מידי יום עשר דקות לכתיבת מזוזות עבור הבית החדש שאקנה בעזרת ה'. כך עשיתי במשך שבוע שלם, מיום ראשון פרשת 'שמות' עד יום ראשון פרשת 'וארא'. ביום ראשון נכנסתי יחד עם בני והמחותן הרבי שליט"א כדי להתברך לקראת החתונה, והרבי אמר לי: 'יודע אתה שבזמן שמחה יורד שפע גדול משמים? אם מאמינים בזה, אפשר לקנות אפילו דברים גדולים ויקרים מאד. אולי תקנה דירה?' שאלתי את הרבי 'דירה למי? לחתן?' אמר לי הרבי: 'לא, אתה צריך דירה לעצמך. קנה דירה!' נדהמתי... שבוע אחד בלבד עבר מאז התחלתי לכתוב מזוזות, והנה הרבי שואל אותי על דירה. אבל לא האמתית שאני קרוב כל כך לישועה. הרעיון לקניית דירה בתקופה הקרובה לא היה נראה לי גיווני. עניתי לרבי: 'איך אני יכול לקנות דירה? אין לי עדיין נעליים לילדים, ולקראת החתונה עליי לקנות עוד פריטים רבים, שגם הם עולים המון כסף. הרבי לא ויתר. 'אמונה זו המשכה. אם תאמין בזה, תקנה דירה עוד היום. אולי השבוע' לא ידעתי כיצד להגיב. לפני שיצאנו הרבי הראה לי על הגמרא שנמצאת על השולחן ושאל: 'אתה מאמין שיש כאן גמרא, או שאתה רואה את הגמרא?' עניתי לרבי: 'אני רואה!' ואז אמר לי הרבי יסוד באמונה: 'תאמין שאתה יכול לקנות דירה, באמונה מוחשית כמו שאתה רואה את הגמרא. 'כשהגעתי הביתה סיפרתי לאשתי על דברי הרבי, וזו, באמונתה התמימה, לא הבינה למה אנחנו מחכים. 'ניגש ישר לעניין'. אמרה. התקשרתי למתווך ושאלתי אותו אם הוא יודע על דירה למכירה בעיר פלונית, שכבר תקופה ארוכה אנחנו חולמים לעבור אליה. ולא הסתפקתי רק בזה. הרי הקב"ה כל יכול, ואם ביכולתו לשלוח לי דירה, אזי אין כל מניעה שזו תהיה דירה גדולה שמתפרסת על פני קומה שלמה ויש בה ארבעה כיווני אוויר, כפי שהורגלתי בחו"ל. המתווך לא נבהל מרשימת הבקשות שלי, וכשסיימתי הוא ענה: 'יש לי דירה בדיוק כזאת במרכז העיר, והמחיר בהתאם – שני מיליון ושש מאות אלף שקל.' יצאנו לראות את הדירה, היא מצאה חן בעינינו. גם המיקום המרכזי שלה בסמוך לבית המדרש של קהילת החסידים שלנו היווה מעלה גדולה. מעל הדירה היה גג, שגם הוא כלול במחיר. הודענו למתווך שאנחנו רוצים לטגור. 'מנין יש לך כסף?' שאל המתווך? 'אינני יודע' עניתי לו 'הרבי אמר לי לקנות דירה, אז אני קונה. המתווך קידם את המכירה, וביום החתונה, שנערכה בשעה טובה ומוצלחת ביום ראשון פרשת בא, נפגשתי עם המוכר. דובר שחודש אחרי הקנייה אשלם את התשלום הראשון, על סך 150,000 שקל,

עד חצי שנה מהקנייה אשלם עוד 450,000 שקלים, ועד שנה לאחר הקנייה עליי לסיים להביא את כל הסכום המזומן, שבסך הכול יוצא מיליון מאתיים. את השאר – מיליון שש מאות, אוכל לשלם על ידי משכנתא. קיבלתי רגליים קרות. מאיפה אני מתחיל לגרד סכומים כאלו? הזכרתי לעצמי שמלמעלה יורדות השפעות עצומות, אבל הרגשתי שאני צריך חיזוק. דחיתי את החתימה. אמרתי לעצמי שבימי השבע ברכות עדיין יורד שפע. ביום שלישי נכנסתי שוב אל הרבי. הרבי אמר לי: 'תאמין. יהיה לך. 'ביום חמישי חתמתי הוזה, כשאין לי שקל מזומן, על חשבון האמונה. אחרי זה חשבת: 'איך אני מתחיל לארגן את הכסף? כמה אנשים ששמעו על הקנייה ניסו לאלף אותי בינה. אחד אמר לי: 'אם הרבי יגיד לך לקפוץ מהגג, תקפוץ? תהיה הגיוני! תכיר במציאות! וכי מה חשבת? שתתעשר בין לילה? בן אדם צריך להכיר את מקומו...' כך אמרו לי אנשים חכמים, דורשי טובתי - כביכול, אבל אני הרי ראיתי את הגמרא על שולחנו של הרבי, ובאותה מידה אני מאמין שאראה ישועה. עברו מספר ימים נוספים. המתווך התקשר אלי ושאל: 'אולי תרצה למכור את הגג שמעל הדירה?' שאלתי מומחה כמה אוכל לקבל על הגג, וקיבלתי תשובה: 'בין חמש מאות אלף לשש מאות אלף שקלים'. החלטתי שלא משתלם לי למכור את הגג בסכום כזה. למחרת התפללתי שחרית ולמדתי כרגיל, כשהפלאפון לא לידי. כשיצאתי מבית המדרש ראיתי את המתווך יושב ברכבו ליד בית הכנסת. 'הו, הנה אתה!' הוא שמח לקראתי, 'באתי הנה כדי לחפש אותך. תקשיב, יש שני אנשים שרבים על הגג של הדירה החדשה שלך, וכל אחד רוצה לשלם מיליון שקל על הגג. רוצה למכור?' עניתי לו שעליי לשאול את הרבי. הרבי אמר לי: 'אם יש לך קונה, תמכור. אבל למה לא במיליון מאתיים?' לצערי לא קלטתי שהרבי מציע לי להתפטר ברגע זה מכל ההתעסקות עם המזומנים. עניתי ששמעתי מאנשים שמבינים, שהגג לא שווה יותר משש מאות אלף שקלים, ואני מתבייש לדרוש על כך יותר ממיליון. אנני טעיתי בשלב הזה שלא עשיתי כדברי הרבי, אך אנני מאמין שגם על התקלה הזו נתגבר בסייעתא דשמיא אחרי כל הנפלאות שחוויתי. ביום כ"ו בשבט, ישבתי עם הקונה של הגג והוא שילם את הסכום הראשון במזומן! למעשה, כל ההתעסקות עם התשלום המזומן עברה לקונה של הגג, ואני אפילו הקדמתי את התשלום על הדירה שקניתי. מה שנשאר זה להעביר מאתיים אלף שקלים נוספים עד חודש שבט בשנה הבאה, ואני סמוך ובטוח שגם כאן הקב"ה יהיה בעזרתו. אחים יקרים! רגע לפני שאני מפנה את המקום בעלון, אני מבקש מכם לשים לב שקיבלתי דירת חלומות. מעולם לא חשבת שאפרגן לעצמי דירה מושלמת כזו, מה גם שהמוכר מסכים שניכנס לדירה כבר לקראת חג הפסח הבעל"ט. כל זה לא מכוחי, לא מכישרוני, לא מעושרי ולא מיוזמתי. רק דבר אחד השקעתי כאן: אמונה! אמונה בהשם ואמונת חכמים. דרך אגב, מזוזות כבר יש לי... "הבוטח בה" – חסד יסובבנו." (גיליון 'השגחה פרטית' – ידרשו)

כולל "חזון עובדיה" מושב בן-זכאי
 ע"ש עובדיה רפאל ויניצה ז"ל

הציבור מוזמן ביום העצמות
(יום חמישי) ליום שכולו תורה

הרב מאיר שוורץ	09:00
הרב אופיר מלכא	09:55
הרב יהודה מיאל	10:40
הרב יגאל כהן	11:00
הרב יצחק פיגור	12:00
הרב מאיר אליהו	12:45
<small>הרב חיים ישיבה כנסת ורומים</small> הגאון הרב מאיר מזוז	13:30
הרב חיים יוסף דוד אברג'ל	14:00
הרב שניר גואטה	14:45
הרב אהרן בוטבול	15:40
<small>הרב הרבני לשישראל</small> הגאון הרב דוד לאו	16:10
<small>תפילת מנחה ברוב עם</small>	16:45
<small>הרב יוסף אבאסון קרבן סל ירושלים</small> הגאון הרב שלמה משה עמר	17:00
הרב מאיר אבוחצירא	17:35
הרב אלמוג לוי	18:30
הרב בנימין חותה	19:00
הרב ליאור גלזר	19:45

תפילת ערבית

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

אחת היעבודות הקשות שבחינוך היא מצוות התוכחה. התורה כורכת מצוה זו באיסור הלבנת פנים החמור. קשה להוכיח כנדרש, ומאידך, אסור לנו להעלים עין. כאשר מלפגשים ומתלמדי להשיב לנו, ונשמרת לו זכות התגובה, יתכן והוא יצדיק את מעשיו, ויתברר לנו כי טעינו ! גם אם אנו, המבוגרים, טועים, ולא רואים את הכל בדייקנות. זה בדיוק מה שארע כאן: אהרן משיב למשה (במקום בניו - כפי שרש"י מציין, ומכאן שיש להורים לעזור לבניהם בשיח מול המתנד, ואולי יוציאו כאור משפטם ...) משה מבין שהוא הטועה, אלעזר ואיתמר נהגו כדון! אילו היה דורש מהם "לשמעו מוסר בדממה" היתה האמת נעדרת. ענוותנותו הביאתו לדרגת "וישמעו משה וייטב בעיניו" כפי שרש"י הודה, ולא בוש לומר "לא שמעתי". תועלת חינוכית עצומה היתה לתלמיד כאשר לוקח מרבו דוגמא אישית של הודאה על האמת ללא כחל ושרק. יכולים אנו לבדוק את 'איכות' תוכחתנו על פי חז"ל שקבעו "התוכחה מביאה לידי אבהה" (ב"ר נ"ד). אם אין אבהה הרי שהתוכחה לא היתה כראוי.

כל הישועות והברכות
 לפנחס ושרה ילקובי היין
 שתרמו לסעודה הרביעית בליוני
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 תגן בעדם, לרפואתם
 והצלחתם שיתברכו בכל מילי
 דמיטב ויתגשמו משאלותם
 לטובה באושר ובפרנסה טובה.
 וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם
 וברכה והצלחה לכל ילדיהם
 להבדיל לענין רבקה בת שמואל ז"ל

סרכה ואלחנא
 לשחרר בת חופית
 שתתברך ברפואה
 שלימה, אושר
 ובפרנסה טובה
 ובכל מילי דמיטב
 ברוחניות
 ובגשמיות לשנים
 רבות טובות
 ונעימות

כל הישועות והברכות
 לייטעיה ודכ"ה נסימי היין
 שתרמו לסעודה הרביעית בליוני
 זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל
 שילמה ויחזור
 והצלחתם שיתברכו בכל מילי
 דמיטב ויתגשמו משאלותם
 לטובה באושר ובפרנסה טובה.
 וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם
 לרפואת חן-יחיה בת חנה
 להבדיל לענין חנה בת משה ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל"
 משדר בליוני בכל מומאי שבת
 את שיעורו של הראשון לציון
 הרח"ג יצחק יוסף שליט"א
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 בשעה 21:30 השיעור יוקרן
 על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים
 סעודה רביעית, בחסות "בית הלל"

סרכה ואלחנא
 נחיה וסיון ישראלי
 שיזכו בבריאות
 ובפרנסה טובה,
 אושר ושלווה,
 ולרוב נחת דקדושה
 מתוך הרחבת הדעת,
 ונהורא מעליא
 לשנים רבות וטובות

סרכה ואלחנא
 למנחם וזהבה
 דוידי
 שיתברכו
 ברפואה שלימה,
 אושר ובפרנסה
 טובה ובכל מילי
 דמיטב ברוחניות
 ובגשמיות לשנים
 רבות טובות
 ונעימות

סרכה ואלחנא
 לרון וזענה מוסאי
 להולדת הבת ניי
 יה"ר שתגדל כאמותנו
 שרה רבקה רחל ולאח,
 תזכו לחופתה
 ותצליח בכל
 דרכיה ומעשיה
 וברכה והצלחה
 לאלי ועליזה מוסאי
 ולניו ואוסנת משלם

סרכה ואלחנא
 עידד ויעל נאמן
 יברכו מפי עליון
 בבריאות איתנה
 ונהורא מעליא,
 כבוד אושר ועושר
 וכבוד, ובכל אשר
 יפנו וישיכלו
 ויזליחו, ויתגשמו
 משאלותם לטובה
 ומשאלות רבות

סרכה ואלחנא
 ליעני הצנועה והענוה
חנה נסימי
 בת משה וגולשן ז"ל
 די אייר פקידת שנתה
 שתמליץ טוב בעד משפחתה

סרכה ואלחנא
 לעני הצנועה והענוה
רחמים גואטה
 בן זוהרה ומסעוד ז"ל
 לי ניסן פקידת שנתו
 שימליץ טוב בעד משפחתו

סרכה ואלחנא
 לעני הצנועה והענוה
רבקה יעקובי
 בת שמואל ופרי ז"ל
 די אייר פקידת שנתה
 שתמליץ טוב בעד משפחתה

סרכה ואלחנא
 לעני הצנועה והענוה
דינה חגלי
 בת אלעזר וגיראן ז"ל
 כח' ניסן פקידת שנתה
 שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום ומבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:	שלמה לארי בן מרים היין משה נאמן בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין ישראל פריג' רפאל בן מרים היין שבתאי מוסאי בן נהיית היין מאיר חסון בן מסעודה היין שלמה פריג' רפאל בן מרים היין רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת זריה בת וסילי וילנה מנב"ת	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה שלמה גור בן חנה ז"ל מרדכי עמרני בן רבקה ז"ל מרדכי אמונה בן גולי ז"ל אליהו סעד הכהן בן מסעודה וסל ז"ל יקוט תור'מן בת פריחה ז"ל אילנה שמואלי בת מרגלית ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
---	---	--	--------------------------------